

(beschrijving der werken):

- renoveren loods/schuur;
- aanleggen verharding;
- bouwen kippenhok;
- aanleggen zweembad;
- stallen caravan;

te op niet nader te bepalen data in de periode gaande van juli 2000;

2. en de sub 1 hierboven omschreven toestand in stand gehouden te hebben

te in de periode gaande van juli 2000 tot de uitvaardiging van het bevel tot dagvaarding, zijnde 30.08.2004.

Gezien de dagvaarding aan de gedaagde betekend;

Gezien de stukken van de bundel;

Gelet op de vordering van de burgerlijke partij;

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

Gehoord de gedaagde in zijn antwoorden en verdediging;

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting;

BEoordeling

De feiten zijn in de dagvaarding voldoende precies omschreven naar tijdstip. Zoals bekend, is het bij stedenbouwkundige misdrijven zelden mogelijk om een precieze datum van de feiten op te geven en dient men terug te grijpen naar het afbakenen van een tijdspanne waarbinnen de feiten gepleegd werden. In deze heeft men de datum vrij accuraat kunnen bepalen, aangezien beklaagde reeds lang geobserveerd werd door de bevoegde overheden; men vermoedde immers dat hij het perceel bouwrijp om het maken was, of gemaakt had.

Aangezien de telastlegging sub A1 dateert in de periode vanaf juli 2000, kan er nog geen verjaring ingetreden zijn, want binnen de originele, vijfjarige termijn zijn er diverse stuitingsdaden geweest, laatst nog op 15 februari 2005 (verdaging van de zaak ter zitting), zodat de verjaring niet vóór 15 februari 2010 zal intreden.

Daarboven is er gebouwkundig eenheid van opzet tussen de misdrijven van het oprichten en het instandhouden, wanneer deze misdrijven door een en dezelfde persoon gepleegd worden; in dat geval begint de verjaring pas te lopen vanaf het laatste feit, zijnde dus de laatste dag dat het illegale bouwwerk in stand gehouden wordt (vergelijk: "Stedenbouwstrafrecht anno 2001", in "Straf recht?-Strafrecht", Vlaamse Conferentie der Balie van Maklu, 2001, p. 237).

Aangezien de feiten zich situeren in landschappelijk waardevol agrarisch gebied, blijft het instandhoudingsmisdrijf (ook na het decreet van 04 juni 2003 en de rechtspraak van het Arbitragehof) strafbaar.

Beklaagde pleegde een aantal manifeste bouwinbreuken, zoals nader aangegeven in de dagvaarding.

De telastleggingen 1 en 2 komen bewezen voor in hoofde van beklaagde en ze vormen de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van eenzelfde misdadig opzet, zodat slechts één straf wordt uitgesproken, zulks in toepassing van artikel 65, eerste lid Sw..

Beklaagde liep reeds enkele correctionele veroordelingen op, waaronder een veroordeling wegens inbreuk op de ruimtelijke ordening, zij het in 1988. Hij betoogt dat zijn EPDM-bedrijf in volledig uitbrandde en hij zocht een tijdelijke oplossing, in afwachting dat hij een nieuw bedrijfsgebouw kon oprichten in het bedrijventerrein waar hij een perceel industriegrond aankocht. Tal van tegenslagen brachten volgens de versie van beklaagde met zich mee dat hij zich aldaar nog niet kon installeren.

Wat het bundel dat beklaagde voorlegt, blijkt dat hij op het terrein aan de ook reeds een aantal zware bouwinbreuken beging, waaronder het doorbreken van een bekrachtigd stakingsbevel.

Beklaagde gaf geen gevolg aan meerdere aanmaningen om zich in regel te stellen en hij deed daartoe ook geen inspanningen.

Navolgende bestraffing komt gepast voor om betrokkene ertoe aan te zetten zich steeds nauwgezet aan de voorschriften inzake ruimtelijke ordening en stedenbouw te houden.

De feiten situeren zich voor, op en na 01.03.2004, datum waarop de strafrechterlijke geldboetes met 45 decimes dienen verhoogd te worden ingevolge art. 36 Wet 7 februari 2003. De geldboete lastens gedaagde uit te spreken voor de feiten sub 1 en 2 samen dient dan ook met 45 decimes verhoogd te worden.

Het is aannemelijk dat de burgerlijke partij, waarvan de maatschappelijke zetel wel degelijk gevestigd is aan schade geleden heeft en er wordt haar een provisie van 1,00 euro toegekend, meer de aankleven zoals gevorderd.

De herstellvordering komt redelijk en gegrond voor, zoals hierna verder bepaald.

OM DEZE REDENEN:

Gelet op de volgende artikelen door de Voorzitter aangeduid:
2, 40, 65, 100 van het Strafwetboek;
1382, 1383 van het Burgerlijk Wetboek;
367 van het Wetboek van Strafvordering;
44 en 45 van het Strafwetboek;
11, 12, 14, 31, 36, 37 en 41 van de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken;;
182, 182, 184, 185, 189, 190, 194, 195 van het Wetboek van Strafvordering;
91 lid 2 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd;
28 en 29 van de Wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen, zoals gewijzigd;
1 van de Wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimen op de strafrechtelijke geldboeten, zoals gewijzigd.
2, 4 en 9 van de Wet van 26 juni 2000 (B.S. 29 juli 2000);
en de hiervoren vermelde artikelen.

DE RECHTBANK,

Rechtdoende op tegenspraak.

Verklaart de tenlasteleggingen sub 1 en 2 bewezen in hoede van de gedaagde en veroordeelt hem voor deze feiten samen tot een geldboete van DUIZEND EURO alsook tot het betalen van de gedingskosten begroot op 57,04 euro, en tot het betalen van een vergoeding van 25 euro.

Segt dat bij toepassing van artikel 1 van de Wet van 5 maart 1952 zoals gewijzigd bij de wetten van 22 december 1989, 20 juli 1991, 26 juni 1992, 24 december 1993, 26 juni 2000 en 7 februari 2003 voormelde geldboete met vijfenveertig decimes verhoogd wordt en aldus gebracht op 5.500,00 euro.

Beweelt dat bij gebreke van betaling binnen de door de wet bepaalde tijd, voormelde geldboete zal mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van drie maanden.

Verplicht de veroordeelde om boven de correctionele hoofdstraf een bedrag van 25 EUR + 45 opdecimen = 137,50 EUR te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het Bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Beveelt het herstel van de plaats in de oorspronkelijke staat, hetgeen impliceert: het verwijderen van het zwembad, het slopen van het kippenhok, het wegnemen van de verharding en het gestapeld materiaal, het herstellen van het maaiveld met teelaarde en de verwijdering van het terrein van alle gesloopte materiaal.

Zulks binnen de termijn van zes maanden nadat onderhavig vonnis kracht van gewijsde zal hebben bekomen en op straffe van een dwangsom van 200,00 euro per dag vertraging in de uitvoering van de herstelwerken.

Beveelt dat de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur ambtshalve in de uitvoering van het herstel zal kunnen voorzien voor het geval dat de plaats niet binnen de gestelde termijn in de vorige staat wordt hersteld, zulks op kosten van de overtreder.

Op burgerlijk gebied

Veroordeelt

om te betalen aan

het bedrag van 1,00 euro ten provisionelen tiel, meer de vergoedende intrest op dit bedrag aan de wettelijke rentevoet vanaf 09 november 2004 tot heden, de gerechtelijke intrest vanaf heden en de kosten.

Alles wat voorafgaat werd, overeenkomstig de bepalingen van de wet op het gebruik der talen, in het Nederlands behandeld.

Alsus gevonnist en uitgesproken op de openbare terechtzitting van drieëntwintig januari tweeduizend en zeven,

Was zetelden:

alleenrechtsprekend Rechter;

eerste substituut- procureur des Konings;

griffier.

De griffier,

De Voorzitter.